

СТ А Н О В И Щ Е

от доц. д-р Галина Петкова Симеонова,

катедра „Ветеринарна хирургия“, Ветеринарномедицински факултет, Тракийски университет, гр. Стара Загора

Относно: оценяване на дисертационен труд за придобиване на образователна и научна степен „доктор“ по научна специалност „Ветеринарна хирургия“, област на висшето образование 6.0. Аграрни науки и ветеринарна медицина, професионално направление 6.4. Ветеринарна медицина

Кандидат: ас. Светозар Желев Кръстев, докторант на самостоятелна форма на обучение към катедра „Ветеринарна хирургия“

Тема: „Клинико-експериментални проучвания върху рецидивирация увеит при конете и увеита при кучетата“

Основание: определена за член на научното жури със Заповед Ректора на ТрУ №733 от 29.03.2016г.

В дисертацията, представена от ас. Светозар Желев Кръстев, на тема „Клинико-експериментални проучвания върху рецидивирация увеит при конете и увеита при кучетата“, се изследва увеита при два животински вида, които макар и със сходна реактивност, демонстрират различна клинична изява и податливост към лекуване на това заболяване. По този начин съпоставката между етиопатогенезата, протичането и морфологичните изменения при увеита е интересна и обогатява клиничните специалисти, практикуващи с коне и кучета. Освен това, всяко проучване, което разкрива и най-малка частица от сложния механизъм на рецидивирация увеит при конете заслужава внимание, тъй като това отдавна известно заболяване все още крие много неизвестни, трудно се контролира и завършва фатално със загуба на зрението. От друга страна, увеитът при кучето е сравнително слабо проучван, което оправдава научния интерес към него. Всичко това ми дава основание да определя избраната тема за актуална и полезна.

Целта на работата е ясно формулирана и е насочена към изследване разпространението и ролята на някои етиопатогенетични фактори в развитието на

рецидивирация увеит при конете и увеита при кучетата. Изпълнението ѝ е осъществено, посредством изпълнение на четири конкретни и разнородни задачи.

Изследването обхваща голяма група от клинични пациенти (590 коня и (329 кучета), както и експериментални животни (6 коня), а дизайнът е построен така, че включва ретроспективна и проспективна част и включва клинични, имунологични и патоморфологични изследвания. Това разнообразие в постановката дава възможност за поглед върху проблема от различни страни.

Методологията е свързана с прилагане, както на рутинни диагностични подходи за оценка функцията на зрителния анализатор, цито- и хистоморфологичните промени, които настъпват в очните среди при увеит, така и на модерни имуноензимни техники за определяне на нови и слабо проучени молекули с цел изясняване тяхната роля в иницирането и развитието на заболяването. Използвани са две скали за цифрово оценяване на уврежданията, настъпили в очните тъкани, установени при цитологичните и хистологичните изследвания. Този подход дава възможност за сравняемост между качествени, на пръв поглед субективни показатели, което считам за голямо предимство пред анализ с описателен характер.

Данните са обработени статистически посредством компютърна програма и правилно подбрани статистически методи, с което се гарантира достоверността на получените резултати. Те се интерпретират компетентно и задълбочено в раздел „Обсъждане“ в контекста на проведени вече проучвания от други изследователи. Дискусията разкрива уменията на автора да интерпретира данните от проведените изследвания и да предлага достоверни обяснения на получените резултати.

Критичният анализ не би бил възможен без отлично познаване на проблема и най-съвременните тенденции в научните търсения, което авторът е проявил в един добре структуриран, подреден и подробен литературен обзор. В него ясно са открити постиженията по проблема до момента, както и неизвестните факти или противоречия в науката. По този начин читателят лесно се насочва към основната цел на дисертационния труд. Направен е и исторически преглед на заболяването, без да се пропусне приносът на българските изследователи, макар и работили през 30те години на миналия век. Използвани са голям брой литературни източници, включително най-нови от последната година.

Дисертацията изобилства с конкретни резултати, които са обобщени в 10 извода, 4 оригинални и 4 потвърдителни приноса, както и 4 препоръки за практиката. Намирам за най-голямо достойнство разкриването участието на IL-17 и ретиналният автоантиген CRALBP в патогенезата на рецидивирация увеит при коня, както и равностойността на инфекциозния агент и травмата като етиологични фактори. Цито- и хистоморфологичните данни потвърждават имунно-медираната природа на увеита и при двата животински вида. Изводите и приносите, свързани с разпространението на увеита при коня и кучето, имат изключително приложен характер и са с важна практическа насоченост към българските лекари.

Част от резултатите на дисертационния труд са популяризирани чрез доклади на две научни конференции и три публикации, в две от които д-р Кръстев е водещ автор, а третата е под печат в елитното международно списание с висок импакт-фактор Veterinary Research Communications.

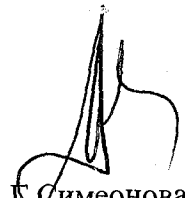
Настоящата работа е реализирана посредством 2 научноизследователски проекта. Като научен ръководител на докторанта считам, че е целесъобразно да изтъкна неговата заинтересованост, лично участие и старание при изпълнение на всички задачи, свързани с работата по дисертацията.

В заключение, гореизложеното ми дава основание да дам висока оценка на представения дисертационен труд. Кандидатът отговаря на всички критерии, посочени в Правилника за развитие на академичния състав в ТрУ за придобиване на научната и образователна степен „доктор“, поради което заявявам своя положителен вот за присъждането ѝ на докторанта Светозар Желев Кръстев.

15.05.2016г.

Гр. Стара Загора

Изготвил становището:

(доц. К. Симонова)